

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 535

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 iulie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
452.			
— Lege pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952, adoptată la cea de-a 88-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 15 iunie 2000			5
		★	
	1-2	471.	5-6
		— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale	
Convenția nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952, adoptată la cea de-a 88-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 15 iunie 2000	2-4	644.	7
		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale	
621.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952,		Decizia nr. 188 din 25 iunie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952, adoptată la cea de-a 88-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 15 iunie 2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952, adoptată la cea de-a 88-a sesiune a Conferinței Generale

a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 15 iunie 2000.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare România va formula următoarea declarație:

„În conformitate cu art. 4 alin. 2 din convenție, România de sarcină și lăuzie pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, declară că femeile angajate au dreptul, în condițiile legii, la concediu pentru care beneficiază de o indemnizație de maternitate.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 8 iulie 2002.
Nr. 452.

C O N V E N Ț I A Nr. 183/2000

privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952,

adoptată la cea de-a 88-a sesiunea a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 15 iunie 2000*

Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii și reunindu-se aici la 30 mai 2000, în cea de-a 88-a sesiune a sa,

luând notă de necesitatea revizuirii Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952, precum și a Recomandării privind protecția maternității, 1952, cu scopul de a promova într-o mai mare măsură egalitatea tuturor femeilor care muncesc, precum și sănătatea și securitatea mamei și copilului și cu scopul de a recunoaște diversitatea dezvoltării economice și sociale a membrilor, precum și diversitatea întreprinderilor și a evoluției protecției maternității în legislațiile și practicile naționale,

luând notă de prevederile Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948), Convenției Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (1979), Convenției Națiunilor Unite cu privire la drepturile copiilor (1989), Declarației și Programului de acțiune de la Beijing (1995), Declarației Organizației Internaționale a Muncii privind egalitatea de șanse și de tratament a lucrătoarelor (1975), Declarației Organizației Internaționale a Muncii cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă și urmărirea aplicării acesteia (1998), precum și ale convențiilor și recomandărilor internaționale asupra muncii, care vizează garantarea egalității de șanse și de tratament a lucrătorilor și lucrătoarelor, în special Convenția privind lucrătorii cu responsabilități familiale (1981),

ținând seama de situația femeilor care muncesc și luând act de necesitatea de a asigura protecția gravidității, care este o responsabilitate comună a autorităților publice și a societății,

după ce a decis să adopte diferitele propuneri cu privire la revizuirea Convenției (revizuită) și a Recomandării privind protecția maternității, 1952, chestiune ce constituie al patrulea punct de pe ordinea de zi a sesiunii,

după ce a decis că aceste propuneri vor lua forma unei convenții internaționale,

adoptă în această zi, 15 iunie 2000, următoarea convenție care va fi denumită *Convenția privind protecția maternității, 2000*.

DOMENIUL DE APLICARE

ARTICOLUL 1

În sensul prezentei convenții, termenul *femeie* desemnează toate persoanele de sex feminin, fără nici o discriminare, iar termenul *copil*, orice copil, fără nici o discriminare.

ARTICOLUL 2

1. Prezenta convenție se aplică tuturor femeilor angajate, inclusiv femeilor care se află în forme atipice de muncă dependentă.

2. Totuși, după consultarea organizațiilor reprezentative patronale și sindicale interesate, fiecare membru care ratifică prezenta convenție poate să excludă total sau parțial din domeniul de aplicare a acesteia categorii limitate de lucrători, atunci când aplicarea convenției în cazul acestor

categorii ar ridica probleme speciale de o importanță deosebită.

3. Orice membru care face uz de posibilitatea prevăzută la paragraful precedent trebuie să indice în primul său raport referitor la aplicarea prezentei convenții, întocmit în baza art. 22 din Constituția Organizației Internaționale a Muncii, categoriile de lucrători astfel excluse, precum și motivele excluderii lor. În rapoartele ulterioare fiecare membru trebuie să descrie măsurile luate pentru a extinde progresiv aplicarea prevederilor prezentei convenții la aceste categorii.

PROTECȚIA SĂNĂTĂȚII

ARTICOLUL 3

După consultarea organizațiilor reprezentative ale patronilor și lucrătorilor fiecare membru trebuie să adopte măsurile necesare pentru ca femeile însărcinate sau care

*) Traducere.

alăptează să nu fie constrânse să efectueze o muncă ce a fost declarată de autoritatea competentă ca fiind dăunătoare sănătății lor sau a copilului ori despre care s-a stabilit printr-o evaluare că prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea mamei sau a copilului.

CONCEDIUL DE MATERNITATE

ARTICOLUL 4

1. La prezentarea unui certificat medical sau a unui alt certificat corespunzător care să indice data probabilă a nașterii, stabilit conform legislației și practicii naționale, orice femeie căreia i se aplică prevederile prezentei convenții are dreptul la un concediu de maternitate cu durata de cel puțin 14 săptămâni.

2. Durata concediului menționată mai sus trebuie să fie specificată de fiecare membru într-o declarație care însoțește ratificarea prezentei convenții.

3. Ulterior orice membru poate să depună la directorul general al Biroului Internațional al Muncii o nouă declarație care să extindă durata concediului de maternitate.

4. Luând strict în calcul protecția sănătății mamei și copilului, concediul de maternitate trebuie să includă o perioadă de 6 săptămâni de concediu obligatoriu după naștere, exceptând cazul în care, la nivel național, guvernul și organizațiile reprezentative ale patronilor și lucrătorilor au convenit altfel.

5. Durata concediului de maternitate prenatal trebuie să fie prelungită cu un concediu echivalent cu durata cuprinsă între data prezumată a nașterii și data efectivă a nașterii, fără reducerea duratei concediului postnatal obligatoriu.

CONCEDIUL ÎN CAZ DE BOALĂ SAU COMPLICAȚII

ARTICOLUL 5

În caz de boală, complicații sau risc de complicații rezultate ca urmare a sarcinii ori a nașterii, la prezentarea unui certificat medical trebuie să se acorde un concediu, înainte sau după perioada concediului de maternitate. Forma și durata maximă ale acestui concediu pot fi stabilite conform legislației și practicii naționale.

PRESTAȚII

ARTICOLUL 6

1. Conform legislației naționale sau în orice alt mod conform practicii naționale, trebuie să se asigure prestații în bani femeilor care absentează de la muncă, fiind în concediul prevăzut la art. 4 sau 5.

2. Prestațiile în bani trebuie să fie stabilite la un nivel care să permită femeii să poată să se întrețină singură și să întrețină copilul în condiții bune de sănătate și la un nivel de viață corespunzător.

3. În cazul în care legislația sau practica națională prevede ca prestațiile în bani, plătite pentru concediul prevăzut la art. 4, să fie stabilite pe baza venitului anterior, suma acestor prestații nu trebuie să fie mai mică de două treimi din venitul anterior al femeii sau al venitului luat în considerare pentru calculul prestațiilor.

4. În cazul în care legislația sau practica națională prevede ca prestațiile în bani, plătite pentru concediul prevăzut la art. 4, să fie stabilite prin alte metode, suma acestor prestații trebuie să aibă același ordin de valoare ca aceea care rezultă în medie prin aplicarea paragrafului precedent.

5. Orice membru trebuie să garanteze faptul că aceste condiții impuse pentru a beneficia de prestații în bani pot fi îndeplinite de marea majoritate a femeilor cărora li se aplică prevederile prezentei convenții.

6. În cazul în care o femeie nu îndeplinește condițiile prevăzute de legislația națională sau prevăzute în orice alt mod, conform practicii naționale, pentru a beneficia de prestațiile în bani, aceasta are dreptul la prestații corespunzătoare finanțate din fondurile de asistență socială, sub rezerva unui control al nivelului veniturilor impus pentru acordarea acestor prestații.

7. În conformitate cu legislația națională sau cu orice alt mod, conform practicii naționale, mamei și copilului trebuie să li se asigure prestații medicale. Prestațiile medicale trebuie să includă îngrijirile prenatale, îngrijirile legate de naștere, îngrijirile postnatale și spitalizarea atunci când aceasta este necesară.

8. Pentru a proteja situația femeilor pe piața muncii, prestațiile aferente concediului prevăzut la art. 4 și 5 trebuie să fie asigurate printr-o asigurare socială obligatorie sau prelevări din fondurile publice ori în alt mod stabilit de legislația și practica națională. Angajatorul nu este personal responsabil de costul direct al oricărei prestații financiare de acest gen, datorată uneia dintre femeile angajate, fără a consimți expres la aceasta, cu excepția cazului în care:

a) acest lucru a fost prevăzut de practica sau de legislația în vigoare în statul membru înainte de adoptarea prezentei convenții de către Conferința Internațională a Muncii; sau

b) a fost astfel convenit ulterior, la nivel național, de către guvern și de organizațiile reprezentative ale patronilor și lucrătorilor.

ARTICOLUL 7

1. Orice membru ale cărui economie și sistem de securitate socială sunt insuficient dezvoltate este considerat că respectă prevederile art. 6 paragrafele 3 și 4 dacă prestațiile în bani au un nivel cel puțin egal cu valoarea prestațiilor de boală sau de incapacitate temporară prevăzută de legislația națională.

2. Orice membru care face uz de posibilitatea prevăzută la paragraful precedent trebuie să explice motivele și să precizeze nivelul la care sunt plătite prestațiile în bani, în cadrul primului raport referitor la aplicarea convenției, întocmit în baza art. 22 din Constituția Organizației Internaționale a Muncii. În rapoartele sale ulterioare statul membru trebuie să descrie măsurile luate în vederea creșterii progresive a acestui nivel de prestații.

PROTECȚIA LOCULUI DE MUNCĂ ȘI NEDISCRIMINAREA

ARTICOLUL 8

1. Se interzice unui angajator să concedieze o femeie pe perioada gravidității, a concediului prevăzut la art. 4 și 5 sau pe o perioadă care va fi stabilită de legislația națională, următoare întoarcerii sale din concediu, cu excepția cazurilor care nu au legătură cu graviditatea, nașterea copilului și consecințele acesteia și alăptarea. Responsabilitatea de a dovedi că motivele concedierii nu au legătură cu graviditatea, nașterea copilului și consecințele acesteia și alăptarea revine angajatorului.

2. Femeia trebuie să aibă garanția că la sfârșitul concediului de maternitate, când își reia lucrul, se întoarce pe același post sau pe un post echivalent, remunerat la același nivel.

ARTICOLUL 9

1. Orice membru trebuie să adopte măsurile corespunzătoare care să garanteze că maternitatea nu constituie

o sursă de discriminare în materie de ocupare, implicit de acces la ocupare, inclusiv în ceea ce privește prevederile paragrafului 1 al art. 2.

2. Măsurile la care face referire paragraful precedent cuprind interdicția de a solicita unei femei care își depune candidatura pentru un post de a se supune unui test de sarcină sau de a prezenta un certificat care să ateste sau să infirme starea de graviditate, cu excepția cazului în care legislația națională prevede aceasta pentru munci care:

a) sunt interzise, total sau parțial, femeilor însărcinate sau care alăptează, în conformitate cu legislația națională; sau

b) comportă un risc recunoscut sau semnificativ pentru sănătatea femeii și a copilului.

MAME CARE ALĂPTEAZĂ

ARTICOLUL 10

1. Femeia are dreptul la una sau mai multe pauze zilnice ori la reducerea duratei de lucru zilnice pentru a-și alăpta copilul.

2. Perioada în timpul căreia sunt permise pauzele de alăptare sau reducerea duratei de lucru zilnice, numărul și durata acestor pauze, precum și modalitățile de reducere a programului de lucru zilnic trebuie stabilite prin legislația și practica națională. Aceste pauze sau reducerea programului de lucru zilnic sunt considerate ca timp lucrat și remunerate în consecință.

EXAMINARE PERIODICĂ

ARTICOLUL 11

Orice membru trebuie să examineze periodic, în consultare cu organizațiile reprezentative ale patronilor și lucrătorilor, oportunitatea extinderii duratei concediului prevăzut la art. 4 și creșterea sumei sau nivelului prestațiilor în bani prevăzute la art. 6.

PUNEREA ÎN APLICARE

ARTICOLUL 12

Prezenta convenție trebuie pusă în aplicare prin acte normative, cu excepția cazului în care va produce efecte prin orice alt mijloc, precum contractele colective, sentințele arbitrale, hotărârile judecătorești sau orice alt mod conform practicii naționale.

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 13

Prezenta convenție revizuieste Convenția (revizuită) asupra protecției maternității din 1952.

ARTICOLUL 14

Ratificările prezentei convenții sunt comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrate de acesta.

ARTICOLUL 15

1. Prezenta convenție nu produce efecte decât pentru membrii Organizației Internaționale a Muncii ale căror ratificări au fost înregistrate de directorul general al Biroului Internațional al Muncii.

2. Prezenta convenție intră în vigoare la 12 luni după ce ratificările a doi membri au fost înregistrate de directorul general al Biroului Internațional al Muncii.

3. Ulterior prezenta convenție intră în vigoare pentru fiecare membru la 12 luni de la data la care ratificarea sa a fost înregistrată.

ARTICOLUL 16

1. Orice membru care a ratificat prezenta convenție poate să o denunțe la expirarea unei perioade de 10 ani de la data intrării inițiale în vigoare a acesteia, printr-o notificare comunicată directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrată de acesta. Denunțarea nu are efect decât la un an după înregistrarea sa.

2. Orice membru care a ratificat prezenta convenție și care, în termen de un an după expirarea perioadei de 10 ani menționată în paragraful precedent, nu se folosește de posibilitatea denunțării prevăzute de prezentul articol este legat pe o nouă perioadă de 10 ani și, ca urmare, poate denunța prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de 10 ani, în condițiile prevăzute de acest articol.

ARTICOLUL 17

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii notifică tuturor membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor și a tuturor actelor de denunțare care îi sunt comunicate de membrii Organizației Internaționale a Muncii.

2. Notificând membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea celei de-a doua ratificări care i-a fost comunicată, directorul general atrage atenția membrilor acesteia asupra datei la care prezenta convenție intră în vigoare.

ARTICOLUL 18

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica secretarului general al Națiunilor Unite, în scopul înregistrării, conform art. 102 din Carta Națiunilor Unite, informații complete cu privire la toate ratificările și toate actele de denunțare pe care le-a înregistrat în conformitate cu articolele precedente.

ARTICOLUL 19

De fiecare dată când va considera necesar, Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii prezintă Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii un raport privind aplicarea prezentei convenții și examinează dacă este cazul să fie înscrisă pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii totale sau parțiale a acesteia.

ARTICOLUL 20

1. În cazul în care Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii adoptă o nouă convenție care revizuieste total sau parțial prezenta convenție și dacă noua convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un membru a noii convenții care revizuieste antrenează de plin drept, inclusiv în ceea ce privește prevederile art. 16, denunțarea imediată a prezentei convenții, sub rezerva ca noua convenție care modifică să fi intrat în vigoare;

b) începând cu data intrării în vigoare a noii convenții care revizuieste, prezenta convenție încetează să mai fie deschisă ratificării de către membri.

2. Prezenta convenție rămâne în orice caz în vigoare, în forma și conținutul actuale, pentru membrii care au ratificat-o și care nu ratifică convenția privind revizuirea.

ARTICOLUL 21

Versiunile în limbile franceză și engleză ale textului prezentei convenții au valoare egală.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952, adoptată la cea de-a 88-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 15 iunie 2000

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității din 1952, adoptată la cea de-a 88-a sesiune a

Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 15 iunie 2000, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 4 iulie 2002.
Nr. 621.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2002
pentru protecția animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 37 din 30 ianuarie 2002 pentru protecția animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, adoptată în temeiul art. 1 pct. VII.7 din Legea nr. 751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, cu următoarele modificări:

1. **Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ

pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale“

2. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Obiectul prezentei ordonanțe îl constituie reglementarea utilizării animalelor în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale.“

3. **Literele a), b), c), g), h), i), j) și k) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:**

„a) *animal* — dacă nu există o altă specificație, se înțelege orice animal viu neuman, inclusiv formele larvare autonome capabile de reproducere, dar excluzând formele fetale sau embrionare;

b) *animale de experiență* — animale folosite sau destinate a fi folosite în scop științific ori experimental;

c) *animale crescute* — animale crescute special pentru a fi folosite în scop științific sau experimental în laboratoare atestate ori înregistrate de către autoritatea în domeniu;

g) *biobază/unitate de creștere* — orice unitate în care sunt crescute animale în vederea utilizării lor în scop

științific sau experimental. Aceste spații trebuie să fie amenajate, total sau parțial, închise ori acoperite;

h) *crescătorie* — orice unitate în care animalele sunt crescute în vederea utilizării lor în scopuri științifice sau experimentale;

i) *unitate furnizoare* — orice unitate care furnizează animale de experiență;

j) *unitate utilizatoare* — orice unitate în care animalele sunt folosite în scop științific sau experimental;

k) *anesteziat corespunzător* — privarea de sensibilitate prin tehnici de anestezie locală sau generală, la fel de eficiente precum cele folosite în practica medicală veterinară;“

4. **Litera a) a articolului 3 va avea următorul cuprins:**

„a) obținerea, fabricarea, testarea calității, a eficacității și a siguranței medicamentelor, alimentelor și ale altor substanțe sau produse pentru evitarea, prevenirea, diagnosticarea sau tratarea unor boli, afecțiuni ori a altor anomalități sau a efectelor acestora asupra omului, animalelor ori plantelor și evaluarea, depistarea, reglarea sau modificarea condițiilor fiziologice la om, animale sau plante;“

5. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Este interzisă folosirea în scop științific sau experimental a animalelor sălbatice cuprinse în anexa nr. II la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, la care România a aderat prin Legea nr. 13/1993, în anexa nr. 1 la Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție, la care România a aderat prin Legea nr. 69/1994, în anexele nr. I și II la Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, la care

România a aderat prin Legea nr. 13/1998, în anexele nr. 3 și 4 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2001, cu excepția cazurilor în care experimentele au ca obiectiv:

a) cercetarea în scopul stabilirii măsurilor adecvate pentru conservarea acestor specii;

b) cercetări biomedicale foarte importante, în care speciile respective se dovedesc a fi singurele care corespund acelor scopuri științifice sau experimentale.“

6. Alineatul (4) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„(4) Starea de sănătate și de confort a animalelor de experiență va fi observată de o persoană competentă.“

7. Alineatul (2) al articolului 6 se abrogă.

8. Litera b) a alineatului (4) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„b) elaborează instrucțiuni de aplicare a prezentei ordonanțe privind normele de autorizare și de înregistrare a unităților crescătoare și a unităților utilizatoare;“

9. Alineatul (1) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Procedurile de notificare a experimentelor vor fi stabilite în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin ordin comun al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului apelor și protecției mediului.“

10. Titlul capitolului IV va avea următorul cuprins:

„Unitățile de creștere, de furnizare, de utilizare și de organizare a experimentelor“

11. Alineatul (1) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Câinii, pisicile sau primatele neumane din orice crescătorie, unitate de furnizare sau utilizare trebuie marcate individual, înainte de întărcare, prin cea mai puțin dureroasă metodă, cu excepția cazurilor la care face referire alin. (3).“

12. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Unitățile de utilizare vor fi autorizate și înregistrate de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor. Aceste unități vor dispune de instalații și echipamente specifice pentru speciile de animale folosite și pentru realizarea experimentelor; proiectarea, construcția și modul de funcționare trebuie realizate astfel încât experimentele să se desfășoare cât mai eficient posibil, în sensul obținerii rezultatelor dorite, dar utilizându-se un număr minim de animale care să fie supuse la cât mai puțină durere și suferință.

(2) În fiecare unitate utilizatoare:

a) se stabilește persoana/persoanele responsabilă/reponsabile cu îngrijirea animalelor și funcționarea echipamentelor;

b) se asigură personal calificat corespunzător;

c) se asigură asistența și tratamentul veterinar;

d) se stabilește o persoană competentă, care poate fi un veterinar, responsabilă cu asigurarea bunăstării animalelor.

(3) Cu acordul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, experimentele se pot efectua și în afara unității utilizatoare.

(4) În unitățile utilizatoare se vor folosi doar animale provenite din crescătorii sau unități furnizoare, cu excepția situației în care se obține o aprobare generală sau specială din partea Agenției Naționale Sanitare Veterinare.

(5) Nici o aprobare generală, obținută în conformitate cu prevederile alin. (4), nu se poate extinde asupra pisicilor și câinilor fără stăpân.

(6) Unitățile utilizatoare sunt obligate să dețină o bază de date cu animalele folosite, pe care să o prezinte Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, la solicitarea acestuia. Aceasta va cuprinde: numărul și speciile de animale folosite, proveniența lor/furnizorul și data sosirii lor. Datele vor fi păstrate cel puțin 3 ani și vor fi verificate periodic de inspectorii Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.“

13. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — În cazul în care unitatea utilizatoare dispune de un compartiment special de creștere a animalelor, sunt suficiente o singură autorizație și înregistrare.“

14. Alineatul (2) al articolului 21 va avea următorul cuprins:

„(2) Animalele aparținând speciilor prezentate în anexă, ce vor fi folosite în scop științific sau experimental, trebuie să fie animale de crescătorie.“

15. Alineatele (3) și (6) ale articolului 26 vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul repetării săvârșirii contravenției în termen de un an de la data constatării contravenției anterioare, pe lângă amendă se aplică și sancțiunea anulării autorizației de exercitare a activității de creștere, furnizare și utilizare a animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale.

.....
(6) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 180/2002.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 24 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

București, 9 iulie 2002.

Nr. 471.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 8 iulie 2002.

Nr. 644.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 188

din 25 iunie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „SOFEST” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 4.468/2001 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează asupra cererii formulate de autorul excepției pentru acordarea unui nou termen de judecată în vederea asigurării apărării.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui nou termen de judecată.

Deliberând, Curtea, cu majoritate de voturi, respinge cererea formulată.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca fiind neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, arătând că acestea sunt conforme cu prevederile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2002, pronunțată în dosarul nr. 4.468/2001, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001**, excepție ridicată de Societatea Comercială „SOFEST” — S.A. din Bacău într-un litigiu cu Societatea Comercială „Hydroservice” — S.A. din Bacău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale menționate sunt contrare prevederilor art. 24 alin. (1) și ale art. 49 din Constituție, întrucât reglementarea examinării cererii de emitere a somației de plată fără citarea părților încalcă dreptul debitorului la apărare, consacrat prin Legea fundamentală.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece procedura instituită prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 este o procedură de urgență, care justifică examinarea de către judecător a cererii de emitere a somației de plată fără citarea părților.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere se arată că prin textul de lege criticat nu se încalcă dreptul la apărare al debitorului, care are, potrivit dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, dreptul să atace somația de plată la instanța de judecată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 4 alin. (1) din Ordonanța

Guvernului nr. 5/2001 este nefondată. Se arată în acest sens că dispoziția legală criticată nu contravine principiului constituțional al garantării dreptului la apărare, deoarece, potrivit art. 6 alin. (4) din ordonanță, somația este comunicată părților, iar potrivit art. 8 alin. (1), debitorul poate formula acțiune în anulare ce se soluționează de instanța competentă pentru judecarea fondului în primă instanță.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, dispoziții potrivit cărora: „*Judecătorul poate proceda, fără citarea părților, la examinarea cererii și a înscrisurilor depuse în susținerea acesteia.*”

Curtea reține că, deși Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002), textul criticat nu a intrat sub incidența acestor modificări.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile de lege criticate încălă prevederile constituționale ale art. 24 alin. (1), referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și ale art. 49, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „SOFEST” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 4.468/2001 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
